

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. Търговско наименование на лекарствения продукт
PROFENID 100 mg i.v.

ПРОФЕНИД 100 mg i.v.

2. Количествен и качествен състав

1 флакон съдържа 100 mg ketoprofen

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към разрешение за употреба № 11-8712/22.03.04 г.	
650/10.02.04	<i>Мерц.</i>

3. Лекарствена форма

Прах за инфузионен разтвор

4. Клинични данни

4.1 Показания

За краткотрайно симптоматично лечение на постоперативна болка
при възрастни и деца над 15 години.

4.2. Дозировка и начин на употреба

Прилага се интравенозно

Дозировка

Непосредствено преди манипулацията съдържанието на един флакон от 100 mg се разтваря в 100 до 150 ml изотоничен разтвор на глюкоза или на натриев хлорид.

Разтворът се влива бавно, интравенозно в продължение на около 20 минути.

Дневна доза – 100 до 300 mg.

Страдащи от бъбречна недостатъчност и пациенти в напреднала възраст:
препоръчва се да се намали началната доза, а после тя да се адаптира, ако е необходимо, според бъбречната функция.

4.3. Противопоказания

Това лекарство е противопоказно в следните случаи:

- свръхчувствителност към кетопрофен или към някое от помощните вещества след 6-тия месец на бременността (вж раздел "Бременност и кърмене"),
- вече изявена в миналото астма, предизвикана от приема на кетопрофен или на сходни нестероидни противовъзпалителни лекарствени продукти и аспирин,

- стомашно-чревен кръвоизлив, мозъчно-съдов кръвоизлив или друг активен кръвоизлив,
- активна стомашна или интестинална язва,
- тежка чернодробна недостатъчност,
- тежка бъбречна недостатъчност
- тежка декомпенсирана сърдечна недостатъчност,
- деца под 15 години

4.4 Специални противопоказания и предпазни мерки при употреба

- Пациенти, страдащи от астма, свързана с хроничен ринит, с хроничен синусит и/или с назална полипоза, рискуват повече от останалите да получат алергична реакция по време на приема на аспирин и/или други нестероидни противовъзпалителни (НСПВС) лекарствени продукти. Прилагането на този вид (НСПВС) може да доведе до появата на астматичен пристъп или спазъм на бронхите, особено при хора, алергични към аспирин или към НСПВС.
- Съществуват рискове от стомашно-чревни кръвоизливи или язви/перфорации и могат да настъпят по всяко време на лечението без да има задължително предшестващи признаци или вече изяви в миналото заболявания. Относителният риск се увеличава при по-възрастните, при хора с крехко здраве, при слаботелесни, при пациенти със смущения в кръвосъсирването или пациенти, подложени на антикоагулантно или антиагрегантно лечение (Вж раздел лекарствени взаимодействия). В случай на стомашно-чревен кръвоизлив или язва, незабавно да бъде спряно лечението.
- Както другите НСПВС, кетопрофен може да прикрие признаците на развиваща се инфекция.
- При силни болки кетопрофен може да се прилага с наркотични аналгетици.
- Кетопрофен трябва да се предписва особено внимателно и под специално наблюдение при болни, имащи предходни стомашно-чревни заболявания (гастродуоденална язва, улцерозен колит, болест на Crohn).
- Пациенти, имащи вече изяви в миналото реакции на фоточувствителност или фототоксичност трябва да бъдат стриктно наблюдавани.
- В началото на лечението е необходимо внимателно да се наблюдава обема на диурезата и бъбречната функция при пациенти със сърдечна, чернодробна и хронична бъбречна недостатъчност, при пациенти вземащи диуретици, след значима хирургична интервенция, предизвикваща

хиповолемия и особено при хора в напреднала възраст. При тези пациенти, прилагането на кетопрофен може да предизвика намаляване на бъбречния кръвоток, свързано с инхибирането на простагландините и може да доведе до остра бъбречна недостатъчност. При тежка сърдечна недостатъчност, може да настъпи влошаване на състоянието на болния.

- При болни с нарушена чернодробна функция или с вече изяви в миналото чернодробни заболявания се препоръчва следене на аминотрансферазите.
- По време на продължително лечение се препоръчва да се контролират кръвните показатели, чернодробните и бъбречните функции.
- Употребата на кетопрофен, подобно на останалите НСПВС не се препоръчва на жени, които се опитват да забременяват.

4.5 Взаимодействия с други лекарства и други форми на лекарствени взаимодействия

- Рискове свързани с хиперкалиемия:

Някои лекарства или терапевтични класове могат да предизвикат появата на хиперкалиемия: солите на калия, калий-задържащи диуретици, инхибиторите на конвертиращия ензим, инхибиторите на ангиотензин II, нестероидни противовъзпалителни, хепарините (нискомолекулярни или нефракционирани), циклоспорин и такролимус, триметоприм.

Появата на хиперкалиемия може да зависи от съществуването на взаимносвързани фактори.

Този риск се засилва в случай на съвместно третиране с изброените лекарствени продукти.

- Риск, свързан с антиагрегантното действие върху тромбоцитите:

Много субстанции участват във взаимодействия, свързани с техните тромбоцитни антиагрегантни свойства: аспирин и НСПВС, тиклопидин и клопидогрел, тирофибан, епitifибатид и абциксимаб, илопрост.

Използването на много тромбоцитни антиагреганти увеличава риска от кървене също както и съвместното им приложение с хепарин, с орални антикоагуланти и с тромболитици, и изисква редовно клинично и лабораторно наблюдение.

- Едновременното прилагане на кетопрофен със следните лекарства налага строго наблюдение на клиничното състояние и лабораторните параметри на болния.

Не се препоръчва комбинирането с:

- **други НСПВС** (в това число и салицилати в големи дози): увеличаване на риска от язви и кръвоизливи от стомашно-чревния тракт (допълнително засилване на действието).
- **орални антикоагуланти**: засилване на риска от кръвоизлив, причинен от оралния антикоагулант (инхибиране на тромбоцитната функция и засягането на стомашно-чревната лигавица от НСПВС).
Ако не може да бъде избегнато съвместното приложение е необходимо строго клинично и лабораторно проследяване.
- **хепарини** (за парентерално приложение), повишават риска от кръвоизлив (инхибиране на тромбоцитната функция и засягането на стомашно-чревната лигавица от НСПВС).
Ако не може да бъде избегнато съвместното приложение е необходимо строго клинично (и лабораторно за нефракционираните хепарини) проследяване.
- **Литий**(описан с диклофенак,кетопрофен,индометацин, фенилбутазон, пироксикам): повишаване нивото на лития в кръвта може да достигне токсични стойности (намаляване на бъбречното отделяне на лития). При необходимост да се следи нивото на лития в кръвта и да се коригира дозата на лития по време на съвместното приложение и след спиране на НСПВС.
- **метотрексат (използван в дози надвишаващи 15 mg/седмично)** : увеличаване на хематологичната токсичност на метотрексата (намаляване на бъбречното му елиминиране от противовъзпалителните по принцип и изместване от свързването му с плазмените протеини от НСПВС).
Да се спази интервал от най-малко 12 часа между спирането или началото на лечение с кетопрофен и приема на метотрексат;
- **Тиклопидин**: повишен риск от кървене (поради синергично инхибиране на тромбоцитната адхезия). Ако комбинацията не може да се избегне, трябва да се наблюдават клиничният статус и лабораторните параметри(вкл. Време на кървене).

Комбиниране, изискващо предпазни мерки:

- **диуретици, инхибитори на конвертиращия ензим (АСЕ – инхибитори), инхибитори на ангиотензин II**:остра бъбречна недостатъчност при дехидратирания болен (намаляване на гломерулната филтрация поради намаляване синтезата на бъбречните простагландини).

От друга страна, ограничаване на антихипертензивния ефект на ACE – инхибиторите и инхибиторите на ангиотензин II.

Болният да бъде хидратиран и да се проследи бъбречната функция в началото на лечението.

- **метотрексат, използван в ниски дози (ненадвишаващи 15 mg/седмично)** : увеличаване на хематологичната токсичност на метотрексата (намаляване на бъбречното му елиминиране от противовъзпалителните по принцип и изместване на метотрексата от свързването му с плазмените протеини).
Ежеседмична проверка на хематограмата по време на първите седмици на комбинираното лечение.
Засилено наблюдение в случай на увреждане (дори леко) на бъбречната функция, а също и при хора в напреднала възраст.
- **пентоксифилин** – повишен риск от кървене. Засилено клинично проследяване и по-често контролиране времето на кървене.

Да се вземе под внимание комбинирането с:

- **други тромбоцитни антиагреганти** (клопидогрел, тирофибан, ептифибатид и абциксимаб, илопрост): увеличаване на риска от кръвоизлив.
- **бетаблокери** (по екстраполация от индометацин): ограничаване на антихипертензивното действие (инхибиране на съдоразширяващите простагландини от НСПВС);
- **циклоспорин**: риск от засилване на нефротоксичния ефект, и най-вече при хора в напреднала възраст.
- **интраутеринни контрацептивни средства (спирали)**: оспорван риск от намаляване на ефикасността им.

4.6 Бременност и кърмене

Бременност

При хората, няма данни за особено увреждане на плода. Въпреки това са необходими допълнителни епидемиологични изследвания, за да се изключи всякакъв риск.

По време на третото тримесечие, всички инхибитори на синтеза на простагландините могат да изложат:

- плода на:

- кардиопулмонална токсичност (белодробна хипертензия с преждевременно затваряне на артериалния канал),
 - бъбречна дисфункция, която може да доведе до бъбречна недостатъчност с олигохидрамнион.
- майката и детето, в края на бременността, на едно евентуално удължаване на времето на кърмене.

Според случая, предписването на НСПВС трябва да бъде извършвано само когато е крайно наложително, през първите пет месеца на бременността. Извън изключително ограничена акушерска употреба, която налага специализирано наблюдение, предписването на НСПВС е абсолютно противопоказно след шестия месец.

Употребата на кетопрофен, подобно на останалите НСПВС, не се препоръчва на жени, които се опитват да забременяват.

Кърмене:

НСПВС преминават в майчиното мляко и поради мерки за безопасност би следвало да се избягва да се прилагат при кърмачки.

4.7. Влияние върху шофьорските способности и използването на машини

Пациентите да бъдат предупреждавани за възможна поява на световъртеж, сънливост, конвулсии или зрителни смущения. Препоръчва се да не се шофира или да се работи с машини, ако един от тези симптоми се прояви.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

- Гастроинтестинални : има данни за стомашно-чревни смущения като гадене, повръщане, диария, запек, стомашно-чревен дискомфорт и болки в стомаха, гастрити, стоматити и в по-редки случаи колити.
При доза от 200 mg на ден, при орален прием, кетопрофенът предизвиква увеличаване на скрити кръвотечения на храносмилателния тракт: последните зачестяват с увеличаване на дозата.
Най-тежките нежелани лекарствени реакции са гастродуоденална язва, кръвоизлив от храносмилателния тракт и чревни перфорации.
- Реакции на свръхчувствителност:
 - много редки случаи на едем на Квинке и алергичен шок;
 - дерматологични: обрив, краткотраен обрив, силен сърбеж, уртикария, влошаване на хроничната уртикария,
 - респираторни: възможна внезапна поява на астматичен пристъп или спазъм на бронхите, особено при пациенти, алергични към аспирин и други НСПВС.

- Невропсихични смущения: могат да се наблюдават главоболие, световъртеж, сънливост и в изключително редки случаи конвулсии и промени в настроението.
- Кожни реакции: фоточувствителност, алопеция и в изключително редки случаи булозни дерматози (синдром на Stevens- Johnson и синдром на Lyell).
- Зрителни смущения: нарушена зрителна острота.
- Слухови смущения: шум в ушите (тинитус).
- Бъбречни смущения: остра бъбречна недостатъчност, особено при данни за предходно бъбречно увреждане и/или хиповолемиа, в изключително редки случаи интерстициален нефрит, нефротичен синдром.
- Хематологични смущения: тромбоцитопения, анемия, дължаща се на хронични кръвоизливи, редки случаи на левкопения с възможна агранулоцитоза.
- Чернодробни смущения: увеличаване на нивото на трансаминазите, изключително редки случаи на хепатит.
- Сърдечни смущения: повишено кръвно налягане.
- Други смущения: едем.
- Нежелани реакции, свързани с начина на приложение: съобщени са няколко случая на болезненост и усещане на парене по време на инжектирането.

4.9. Предозиране

При възрастни основните белези на предозиране са главоболие, световъртеж, сънливост, гадене, повръщане, диария и коремни болки.

В случай на тежка интоксикация се наблюдават понижаване на кръвното налягане, подтискане на дишането, стомашно-чревни кръвоизливи.

Пациентът трябва да се отведе незабавно в специализирано болнично заведение, където да му бъде приложено симптоматично лечение.

Няма специфичен антидот.

5. **ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА**

5.1. Фармакодинамични свойства:

НЕСТЕРОИДНО ПРОТИВОВЪЗПАЛИТЕЛНО
(Мускулно – скелетна система).

АТС код M01AE 03

Кетопрофен е нестероидно противовъзпалително, производно на арил карбоксилната киселина от групата на пропионатите. Той притежава следните свойства:

- централна и периферна аналгетична активност
- антипиретична активност,
- противовъзпалителна активност,
- инхибиторна активност върху тромбоцитната функция.

Като цяло тези свойства се дължат на инхибирането на простагландиновата синтеза.

На базата на много експериментални модели при кетопрофен се наблюдава, за разлика от другите НСПВС и централно аналгетично действие.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсорбция:

Плазмените концентрации, измерени на 5-тата минута от интравенозното инжектиране на 100 mg кетопрофен, както и на 4-тата минута след края на инжектирането, са от порядъка на $26.4 \pm 5.4 \mu\text{g} / \text{ml}$.

Разпределение:

Кинетиката на разпределение на кетопрофен в тъканите е твърде бързо.

Кетопрофен се свързва до 99% с плазмените протеини.

Кетопрофен преминава в синовиалната течност, преминава плацентарната и хемато-енцефалната бариера.

Обемът на разпределение е около 7 l.

Времето на полуелиминиране е приблизително 2 часа.

Метаболизъм:

Биотрансформацията на кетопрофен се извършва по два начина: единият в незначителна степен (хидроксилиране), другият значително доминиращ (конюгация с глюкуронова киселина).

По-малко от 1% от приложената доза кетопрофен се намира в непроменена форма в урината, докато свързаната с глюкуронова киселина представлява около 65 до 75%.

Отделяне:

Отделянето, изключително чрез урината е бързо защото 50% от приложената доза се елиминира по време на първите 6 часа след приема, независимо от начина на приложение.

Хора в напреднала възраст: при хора в напреднала възраст, времето на полуелиминиране е удължено.

Хора с бъбречна недостатъчност: при тези пациенти, тоталният клирънс се удължава пропорционално на степента на бъбречна недостатъчност.

5.3. Предклинични данни за безопасност

Няма данни

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. Списък на помощните вещества и техните количества

Sodium hydroxide 20 mg, glycine 160mg, citric acid monohydrate 7 mg

6.2. Физико – химични несъвместимости

Да не се смесва с други лекарствени продукти.

6.3. Срок на годност 3 години

Срокът на годност след разтваряне на флакона е 48 часа, като се съхранява на тъмно

6.4. Специални условия на съхранение

Да се пази от светлина

Да се съхранява под 25° C

6.5. Данни за опаковката

Стъклени флакони в картонена кутия x 50

6.6 Препоръки при употреба

Съдържанието на един флакон от 100 mg се разтваря в 100- 150 ml изотоничен разтвор на натриев хлорид или разтвор на глюкоза. Влива се бавно интравенозно за 20 минути.

7. Име и адрес на притежателя на разрешението за употреба

Aventis Pharma S.A. 20 avenue Raymond Aron 92160 Antony Cedex – France

Производител

Aventis Pharma Specialites

180, avenue Jean Jaures 94702 Maisons Alfort - France

8. РЕГИСТРАЦИОНЕН № В РЕГИСТЪРА

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ ЗА УПОТРЕБА НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ (ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО)

ДАТА НА (частична) АКТУАЛИЗАЦИЯ НА ТЕКСТА - май 2000

